

ellers skulle de falde den paagældende selv til Byrde. I § 6 gives der Finansministeren Bemyndigelse til, naar Høsten ved Naturbegivenheder eller andre særlige ulykkelige Hændelser helt eller delvis bliver ødelagt, at eftergive eller nedsætte Afgiften, men herom skal der indgives Ansøgning. § 7 indeholder Regler om det Vedderlag, som Vurderingsmændene og Vurderingsformanden skulle have, og der indføres bl. a. ogsaa den Bestemmelse, at den Vurderingsmand eller Vurderingsformand, som ikke efterkommer, hvad der efter denne Lov paahviler ham, kan tilpligtes dertil af Finansministeren under en daglig Bøde. Endelig bestemmer § 8, at Afgiften forfalder til Betaling for Yderen hvert Aars 1. Oktober og næste Aars 1. April, hver Gang med det halve, og søges efter lovlig Omgang indreven ved Udpantning, saafremt Indbetaling ikke finder Sted i rette Tid. Bøderne tilfalde Statskassen og blive, saafremt de ikke betales, at inddrive ved Udpantning.

Forinden jeg forlader Lovforslagets Bestemmelser angaaende Opkrævningen og lignende administrative Spørgsmaal, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger, idet jeg mener, at der er enkelte Bestemmelser, som i ren redaktionel og formel Henseende kunde have været heldigere affattede. I § 3 er det saaledes bestemt, at det er Vurderingsformanden og Vurderingsmændene, der skulle være medvirkende. Det vilde have været heldigt, om der havde staaet, at det var de i Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld omhandlede Vurderingsmænd, for at fjerne enhver Usikkerhed med Hensyn til, hvilke Mænd der er Tale om. Der staar dernæst i § 3, at Vurderingsformanden giver Tilstaaelse for den indgivne Anmeldelse og foretager med Bistand af Vurderingsmændene i den Kommune, i hvilken Arealerne ere beliggende, en Opmaaling af disse. Derefter siges det: Vurderingsraadet udfærdiger derefter en Fortegnelse over de anmeldte Arealer. Endelig hedder det i § 5 i Slutningen: „5 pCt. mindre end ansat af Vurderingsraadet“. Jeg tror, det havde været heldigere, navnlig af Hensyn til den Forbindelse, der er skabt med Loven af 1903, om der ogsaa her i § 3 kom til at staa, at det er Vurderings-

raadet, der foretager Opmaalingen, idet nemlig ifølge Loven af 1903 Vurderingsformanden ikke kan optræde alene og heller ikke med en af Vurderingsmændene; der kan kun Raadet som saadant optræde. Jeg tror derfor, at Affattelsen af § 3 er lidt utydelig paa dette Punkt. Ligeledes tror jeg, at der burde optages Regler af samme Art som dem, der gives i § 9 i Loven af 1903, om, at intet Medlem kan deltage i Vurderingen af sin egen Ejendom eller af en Ejendom, i hvilken han er Part-haver. Det er aabenbart en Bestemmelse, man lige saa godt kunde have Brug for i dette Lovforslag, da det jo dog kunde hænde, at en Vurderingsmand kunde komme til at opmaale sin egen Jord. Endelig skal jeg med Hensyn til § 3 bemærke, at der staar, at en Fortegnelse over de afgifts-pligtige Arealer skal afgives til vedkommende Oppebørselsbetjent. Der fremgaar ikke af Loven, ej heller af Motiverne, noget som helst om, hvem vedkommende Oppebørselsbetjent er. Jeg mener ikke, det er givet, hvem det skal være; der kunde være Tale om ikke blot en Amtsforvalter, men ogsaa om Toldforvalteren, fordi Afgiften knytter sig meget nær til Toldafgifterne; jeg gaar ogsaa ud fra, at naar vi faa denne Afgift, vil det være naturligt, at den faar sin Plads paa Finanslovens § 5, Nr. 5 som Bogstav e. sammen med de andre Afgifter af tilsvarende Art.

I Lovforslagets § 7 er der Bestemmelser om, hvilke Dagpenge der skal lægges til Vurderingsmændene og Vurderingsformanden. Der er her en Forskel fra Loven af 1903, idet Vurderingsformændene efter Loven af 1903 ikke oppebære Dagpenge, naar de virke i deres Opholdskommune. Efter denne Lov ville de derimod faa Dagpenge, ogsaa naar de arbejde i deres Opholdskommune. Dette er maaske tilsigtet; jeg kan nemlig godt se, at der kunde være en Grund dertil, idet de nemlig efter Loven af 1903 have fast Honorar og derfor kun faa Dagpenge, naar de rejse udenfor deres Opholdskommune, og man kunde sige, at dette Honorar er givet dem for deres Virksomhed med Hensyn til Ejendomsskylden; nu paalægger man dem noget nyt, og saa skulle de have Dagpenge. Men det staar mig ikke klart, om det ikke snarere er en Forglemmelse.